

Informatie

JAARGANG 8, NR. 23

ZOMER 2023

Voorwoord

Bij het verschijnen van dit blad is de zomer in Nederland al goed begonnen. De zomer roept bij velen van ons positieve gevoelens op: groei, bloei, genieten en ontspannen. En genoten hebben de broeders zeker tijdens de vakantieweek die in en rond huis georganiseerd was door onze coördinatoren. Een verslag hiervan vindt u in deze editie. Ook de jaarlijkse uitstap met de zusters was erg geslaagd.

In de achterliggende periode hebben we redelijk onverwachts afscheid moeten nemen van twee medebroeders. District Nederland telt nu nog 18 broeders, waarvan er enkelen in het buitenland wonen. We mogen dit jaar ook verschillende jubilea vieren. Een interview met twee van hen is in dit nummer opgenomen.

We wensen veel leesplezier en een mooie zomerperiode toe!

IN DIT NUMMER O.A.:

Voorwoord 1
Gedicht en schilderij
br. Amator

Ondertussen in 2
Depoorter

In gesprek met br. 3
Wim v.d. Boom

In gedachtenis brs. 4
Harrie v. Schaijk en
Athanasius v.d. Ven

In gesprek met. br. 5
Harrie Verweijen

Colofon 6
Vervolg vakantie van
de broeders

Er is een groot geheim
waar ik meer ontzag
dan begrip voor heb.

ik verwonder mij er over
dat ik een geheim vermoed
dat geen lichtpunt heeft
en dat toch helder in ons glanst.

het is zonder beeld of klank
misschien wordt het nog ooit
zo klaar en stralend
als een bloem in de wei

je ziet dan niet meer
hoe die ademt
uit de stralen van het licht.

want een bloem
kan zó mooi zijn om te zien,
dat je het voornaamste
het onzienlijke
erbij vergeet.

*uit: iets van licht
broeder Amator*

Ondertussen in Depoorter...

Huisoverste br. Jan van der Steen
br.janvandersteen@brsglorieux.nl
06 29 32 21 61

Coördinatoren Jolanda en Sascha
coordinator@brsglorieux.nl
Jolanda: 06 33 73 40 37
Sascha: 06 16 29 15 54

Nieuwe bewoners Depoorter

Met ingang van 1 mei 2023 hebben we twee broeders mogen verwelkomen als bewoner in het broederhuis. Broeder John Maas en broeder Fons van der Laan verruilden hun woning elders op het Glorieux park voor een kamer in Depoorter. Van harte welkom broeders, we hopen dat u snel gewend bent aan de nieuwe woonomgeving! Er wonen momenteel 11 broeders in Depoorter.

Districtsberaad

Ook dit jaar werd er een districtsberaad gehouden waarvoor alle broeders van district Nederland werden uitgenodigd. Het beraad vond plaats op 22 mei en werd geopend en gesloten met een korte gebedsviering. De kaars die voor het eerst werd ontstoken bij de officiële overgang van provincie naar district, werd ook dit keer ontstoken. Het belangrijkste onderwerp was het evalueren van het afgelopen jaar. Ook werd er aandacht besteed aan het thema "Barmhartigheid". Na afloop was er een gezamenlijke maaltijd.

Vakantieweek

Van maandag 19 juni tot en met vrijdag 23 juni vierden de broeders vakantie. De hele wereld rond zonder vermoeiende reis...Het zonnige weer maakte het vakantiegevoel compleet.

Elke dag begon met koffie op het terras van het broederhuis.

Het vervolg staat op de achterzijde.

Indonesië:
Speurtocht door het park en 's middags een heerlijke rijsttafel.

In gesprek met....

In augustus bent u 65 jaar geprofest. Hoe bent u indertijd terecht gekomen bij de broeders?

Ik kom uit Geldrop en in de 6e klas had ik een hele fijne broeder die les gaf, br. Arnolfus. Hij was echt een voorbeeld voor mij. Toen br. Fidelis op onze school langskwam om "reclame" te maken om naar het juvenaat te komen, zei ik direct graag te willen. Br. Fidelis kwam bij mijn ouders langs om erover te praten. Mijn vader vond het prachtig en moeder maakte zich druk over de financiële bijdrage, maar dat werd wel opgelost. En zo ging ik naar het juvenaat met meerdere jongens uit mijn klas. Ik ben thuis de oudste jongen en mijn ouders waren erg trots. Na 4 jaar juvenaat ging ik door naar het noviciaat in Dongen. Ik heb nooit getwijfeld, wilde zeker broeder worden, een echte roeping. Het was een nieuw gebouw in Dongen en daar kreeg ik mijn 1e toog. Ik ben in die tijd zo hard gegroeid dat ze mijn toog 2 keer langer hebben moeten maken; er werd dan een strook onder aangezet.

Bij mijn eeuwige geloften in Oostakker waren alleen mijn 2 zussen van de familie aanwezig. Zij waren zusters van Schijndel en konden logeren bij de zusters in Oostakker.

Na mijn slagen als onderwijzer moest ik naar Rotterdam om een klas over te nemen van een medebroeder. Daar in de stad was alles anders, ze droegen geen togen meer, dus moesten we bij aankomst al meteen naar de winkel om voor mij een zwart pak te gaan kopen. Ik kreeg de 1e klas en het lesgeven ging me goed af. In augustus hadden we een week retraite en dan kreeg je een briefje waar je naartoe ging, het werd weer Rotterdam. Ik heb er in totaal 9 jaar gewoond. Toen er nog maar 3 broeders over waren, werd ons huis te groot en te duur. Uiteindelijk moest ik afscheid nemen van Rotterdam.

In Oisterwijk was een convent, daar ging ik heen. Ik werd aangenomen op de Agnesschool, een lagere meisjesschool. Zeven jaar later begon het nieuwe project van de broeders in Vessem. Er woonden 6 broeders en we leefden vanuit de standpunten: gastvrijheid, bezinning en eenvoudig leven. We deden alles zelf en ontvingen gasten. Ook kwamen er parttime baan. Toen br. Jan v.d. Steen naar Spanje ging, werd ik huisoverste. Ik heb er in totaal 21 jaar gewoond. In de eerste jaren gaf ik nog les in Oisterwijk.

Toen de groep in Vessem erg klein werd, ben ik alleen gaan wonen in Veldhoven, bewust in de buurt van Vessem, waar ik nog erg betrokken was en meerdere dagen per week te vinden. In Veldhoven ben ik ook erg betrokken geweest bij het Leerhuis. 1 x per maand hadden we een bijeenkomst o.l.v. Alex v Heusden. We bespraken Bijbelteksten n.a.v. een gekozen thema. Ook is er een Huub Oosterhuiskoor. Ik zat in het bestuur van het Leerhuis en was 14 jaar penningmeester.

Na 22 jaar Veldhoven ben ik vorig jaar wegens gezondheidsredenen in het broederhuis in Eindhoven komen wonen.

Wat maakt voor u het leven de moeite waard?

Het contact met de medebroeders, met de koffie 's morgens en 's middags. Ik geniet van de mooie natuur hier in het park, ga elke dag een wandelingetje maken. Ook het uitzicht uit mijn kamer is prachtig. Een mooi vogelhuisje waar veel vogels en eekhoorns komen snoepen.

**Broeder
Wim van den
Boom**
82 jaar

**"Ik heb nooit
getwijfeld, wilde
zeker broeder
worden, een
echte roeping."**

Op 2 april 2023 overleed op 83-jarige leeftijd onze medebroeder

Harrie van Schaijk

Broeder Harrie werd na zijn professie in 1956 opgeleid tot psychiatrisch verpleegkundige in Heiloo, waar hij een korte tijd heeft gewerkt. Daarna werkte hij lange tijd in Vught. In deze periode kreeg hij dezelfde diensttijden als de leken-verzorgers. Hierdoor kwam er veel meer tijd voor zijn hobby: tuinieren en het verzamelen van kennis over bloemen en plantenrijk. Hij heeft boeken vol geschreven hierover. In 1984 ging broeder Harrie een nieuw avontuur aan in Spanje. Ook hier zette hij zich volledig in voor de medemens en vond hij ook nog tijd om te tuinieren. Hij omschreef zijn periode in Spanje als de mooiste tijd van zijn leven. In 2005 keerde hij definitief terug naar Nederland. Eerst naar Vught en vanaf 2017 naar het broederconvent in Eindhoven.

De laatste weken tobde broeder Harrie met zijn gezondheid. Op 31 maart is hij naar het ziekenhuis in Geldrop gebracht, waar vrij snel duidelijk werd wat er aan de hand was. De ontwikkelingen gingen zo snel, dat hij besloot af te zien van een operatie. Vroeg in de ochtend overleed hij rustig in het bijzijn van een medebroeder.

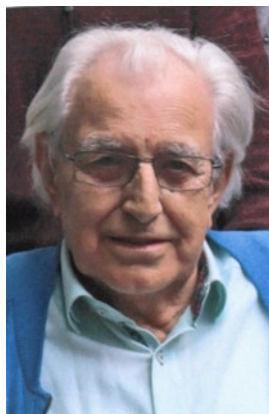
We herinneren ons broeder Harrie als een zeer dienstbare broeder met een goed karakter.

In de vroege morgen van vrijdag 12 mei 2023 overleed onze medebroeder

Athanasius van de Ven

Op 89-jarige leeftijd.

Hij was gedurende 71 jaar een trouw lid van de Congregatie.

Broeder Athanasius was een man van weinig woorden, maar wel iemand die blijk gaf aanwezig te zijn door middel van opmerkingen of bijdragen die er echt toe deden. Eenvoud en bescheidenheid weerhielden hem ervan op de voorgrond te treden. Broeder Athanasius was een man met veel talenten, die hij ontwikkelde ten dienste van de gemeenschap en zijn omgeving. Bijna 60 jaar van zijn kloosterleven woonde hij in Dongen, waar hij uitgroeide tot toonaangevend hovenier en tuinarchitect. Zijn passie voor bijen heeft hij hier kunnen omarmen. De laatste jaren kwam hij vaker naar gemeenschappelijke samenkomsten. Niet zelden was hij een gids voor zijn medebroeders.

Broeder Athanasius is van ons heengegaan op de manier waarop hij leefde: in eenzaamheid, ingetogenheid en in volle overgave. Zonder bijzondere behandelingen en aandacht, besloot hij de Heer tegemoet te gaan, alleen en met uitgestrekte hand.

We vertrouwen erop dat de ontmoeting met Hem waar hij naar verlangde, een totale overgave in liefde is. Deze gedachte troost ons bij dit afscheid en gemis.

In gesprek met....

**Broeder
Harrie Verweijen**
83 jaar

**“Door de
verbondenheid
met allerlei
mensen heb ik
toch geluk
gevonden.”**

U bent in augustus 65 jaar geprofest bij de broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Kunt u iets vertellen over die tijd?

Ik ben broeder geworden omdat ik naar de missie wilde. Ik ging dus op mijn 12^e naar het juvenaat. Die schooltijd was voor mij niet fijn. Wel de twee jaar in de schilderswinkel waar ik met broeder Nico en broeder Amator werkte. Het noviciaat was het voor de hand liggende vervolg. En ik bleef op die weg, terwijl ik toen ook al wist dat ik er niet gelukkig zou worden. Na het noviciaat ging ik werken in Heiloo in de psychiatrie en ook daar voelde ik me vaak eenzaam en alleen. Daarna werd ik gevraagd naar het Jozefhuis in 's-Hertogenbosch te gaan, een streng opvoedingshuis voor jongens. Dat was helemaal niks voor mij, ik hield het daar niet uit. Na overleg met de provinciaal heb ik een aantal jaren in de psychiatrische inrichting Reinier van Arkel gewerkt en gewoond.

Tijden veranderden en we gingen in kleine groepjes wonen, ik verhuisde met een paar broeders naar een luxe huis in Den Bosch. Ik stelde mezelf de vraag: wil ik dit wel, in het klooster blijven? Ik hoorde van iemand over een leefgemeenschap van mannen en vrouwen in Bergeijk, de Hooge Berkt. Dat sprak me aan. Daar waren allemaal zoekers. Na een kennismaking had ik het gevoel dat ik daar helder kon krijgen hoe ik verder wilde leven. Het gesprek met de provinciaal hierover was moeilijk. Maar ik ging wel. Het werd een tijd van zelfkennis, bezinning, met hulp van begeleiding en training. In die tijd kwamen daar veel religieuzen die naar een nieuwe vorm van gelovig leven zochten. Ik koos ervoor bij die gemeenschap te blijven. Ik vond werk bij Brabantia en later bij een dagopvang van mensen met een verstandelijke beperking. Dat werk beviel me heel goed. We deden leuke dingen

zoals timmeren, sporten, muziek maken. Met dat werk stopte ik toen mij gevraagd werd om in de leefgemeenschap met allerlei dagelijkse dingen te komen helpen. Ik voelde me intussen zo op mijn plek in Bergeijk dat ik aan de provinciaal vroeg om er te mogen blijven wonen. De gebedsdiensten, de sfeer, en de onderlinge openheid spraken me erg aan. Het concrete samenleven, de vriendschap en de verbondenheid met anderen maakten mij meer mens. Er kwamen veel gasten, rust zoekers, retraitanten.

Al die jaren bleef er wel contact met de congregatie. Het was een tijd van veranderingen in de religieuze wereld, ook in de gemeenschap. Het werd ook een tijd van crisis voor mij. Ik moest de godsbeelden die ik had loslaten om verder te kunnen. En moest ook het beeld dat ik van mijzelf had bijstellen. Ik voelde de wens om creatief bezig te zijn, om via kunst mijn gevoel te uiten en ging naar de kunstacademie.

Er ging een wereld voor mij open. Ik vond steeds meer mijn eigen weg, een eigen manier van gelovig leven, los van religieuze rituelen en gebedsdiensten.

Belangrijk in die tijd was een dierbare vriendschap met Toon, ook lid van de Hooge Berkt, die veel voor mij betekend heeft en die mijn leven heeft verrijkt.

Ondanks het feit dat ik elders woon en niet zo vaak in het broederhuis in Eindhoven kom, blijft mijn relatie met de congregatie voelen als een soort familieband.

Wat maakt voor u het leven de moeite waard?

Een groot deel van mijn religieus leven heb ik het gevoel gehad, ik moet wel deze weg gaan, maar ik word er nooit gelukkig van. Maar in Bergeijk heb ik mijn draai gevonden en door de verbondenheid met allerlei mensen toch geluk gevonden. In Bergeijk ben ik een broeder van Goede Werken geworden.

**District Nederland
van de Broeders van
O.L. Vrouw van Lourdes**

Glorieuxlaan 4
5613 LN EINDHOVEN
Telefoon: (040) 23 19 061
E-mail: secretariaat@brsglorieux.nl
Bank: NL 06 RABO 0111 9440 58
t.n.v. Broeders OLV van Lourdes
KvK 74 84 61 24
Website: www.broeders-olv-lourdes.org

Informatie is het nieuwsblad van de District Nederland van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. We houden u graag op de hoogte van de ontwikkelingen binnen de congregatie of zaken die daarmee gelieerd zijn. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending, dan kunt u een mail sturen naar het secretariaat.

Vervolg vakantieweek

Nederland en België: Het spel jeu de boules werd fanatiek gespeeld op de nieuwe baan. Br. Theo Bekkers was de leermeester.

Curaçao: Een quiz door quizmaster br. Franklin en aansluitend een barbecue.

Spaanse attributen en aandenken.

Spanje: Br. Theo van den boer maakte echt Spaanse paella.